Cosa Sei

On Septembrie 05, 2019

Leadershipul este miracolul unei creații care poate oricând să se angajeze în explicarea legăturii dintre ceea ce se rămâne neschimbat în timp și ceea ce survine ca o îmbogățire a experienței concretului transpusă într-o viziune suprarealistă.

De fiecare dată când mă aflu în prezența trandafirilor, pe care de atâtea ori îi contemplă scriitorii ca pe un spectacol de storytelling, pe care artiștii îi ridică la rang de muză a celei mai perfecte creații a lui Dumnezeu, reușesc cu mult aplomb, cu spirit de interpretare simbolică a naturii, *con quella finezza di dettagli* , să mă pun în ipostaza de a trăi experiența unei rezonanțe karmice, a unei stări de grație ce unește inimile prin iubire. Chiar și trandafirii simt nevoia de a vorbi, cu glas tăinuit, prin cuvintele ivite din mângâierea duioasă a unei dulci recunoștințe pentru o privire veșnic creatoare.

Arta este prezentă acolo unde trandafirii își scot la iveală întreaga forță coloristică, străpungând voit sufletul privitorului cu înțelesul pe care îl dă expresivitatea unei realități captate în viața pânzei de artist, lucrată cu mâini harnice. Viața misterioasă a vechilor portrete, viața din marea carte a naturii, expresia materială a unor fixații estetice sau culturale, trecute prin pensula fină, moale și catifelată a creatorului de multi-universuri, certifică potențialul cu care am fost investit încă de la naștere: harul de a fi un dar pentru multitudinea fațelor creației.

Leadership: Care este caracteristica tabloului încadrat în povestea vieții tale care poate să devină manifestare a posibilități de trecere la o formă de exprimare a emoțiilor cele mai vii, în scop de definire a autenticității bazată pe impresia de improvizație?

Iată o domnișoară plină de naturalețe în încâlcitul labirint al cărărilor parcului, pe care eleganța manierelor o laudă ca pe o admiratoare a lucrurilor simple, o visătoare a unei lumi ideale. Este fermecătoare prin atractivitatea și misterul pe care îl degajă cu grație, ca un fel de confirmare a delicateții emoțiilor care plutesc într-un spațiu infinit. Iată ce-mi place cel mai mult la ea: este singură. *Non lo sai neanche tu cosa sei.* Se înroșește mai zdravăn ca un trandafir atunci când simte prezența cuiva în preajma ei. Coloritul pronunțat al buzelor sale care schițează un zâmbet firav, oferă totuși spațiu de manevră celui ce știe să sesizeze o ocazie atunci când ea apare:

– Iertați-mă, domnișoară, se vede că vă plac mult trandafirii, probabil sunteți pictoriță, nu-i așa?

Zâmbetul discret, privirea plină de farmec, și răspunsul ei pe un ton cald, sunt primul semn de bun augur orientat spre a dezvolta un dialog deschis și perceptiv, complementar cu spațiul din jur, devenind mișcare, gest, interpretare a unei opere de artă. Caracteristica tabloului pe care nimeni nu-l poate descifra în acest context este că se poate personaliza în funcție de preferințele pentru tematica ideii de "Why Not Otherwise?"

– Nu, nu sunt pictoriță. Mi-ar fi plăcut să fiu, poate mai demult, dar am mers pe alt drum. Din păcate. Crezi că am pierdut ceva important din vedere?

Leadership: Până unde îți urmezi pasiunea de a crea experiențe și de a creiona amintiri, în scopul transmiterii unei imagini vizuale care are potențialul de a cauza o reacție de uimire la adresa realității care se încăpățânează să reziste provocărilor prezentului?

Trandafirul este impulsul unei inspirații de moment, martorul unei creații de mare originalitate transformată în iubire. *Senza te, io cosa farei?* Pentru prima oară în viața mea am știut că nu sunt întâmplătoare conjuncturile în care poți face comparații sau asemănări. Eram alături de cineva pentru care trandafirul înseamnă, pe linia subțire a melancoliei, identificarea cu altă ființă asemănătoare mie, plină de căldură și frumos, făcând posibilă iubirea obsesivă dintre muză și artist, dintre simțul estetic și forța copleșitoare a amintirii. *Sei qualcosa di più !*

Cumva, mi se părea că experimentez o senzație de déjà vu în mijlocul unui tablou al cărei poveste uimitoare, plină de farmec și senzualitate, se întinde din veșnicie în veșnicie, atât eram de emoționat, cu un efect atât de sublim asupra inimii și a spiritului, ca atunci când te afli în fața unui secret care face presiuni spre a fi comunicat în orice parte a lumii numai prin limbajul simbolic, expresiv, nonverbal. *Starmi vicino !*

Pasiunea mea e arta, frumosul de a descrie asemănarea între ceea ce mi se întâmplă și intensitatea culorii roșii. O urmez până la ultima tușă de pensulă, până la intersecția cu metafora primordialității, știința aparte a expresivității unde conceptele se unesc și formează un limbaj figurativ. *E mi ricordi cosa perderei nel perderti !*

Leadership: Cum îți prezinți creația din punct de vedere al ideii de "experiență de dincolo de prima vedere", atunci când trăiești sentimentul sinelui ca pe un loc al întâlnirii cu imaginea ta în oglindă?

E mi fai innamorare di te. Era ceva sensibil la ea care servește la a-mi aminti ceva diferit despre mine însumi, tocmai faptul că ceea ce conduce viața artistului spre a putea judeca destul de exact opera lui de artă este fascinația pentru condiția de "erou discret" al unei povești de iubire. *Alla fine, puoi incontrare migliaia di persone senza che nessuna di queste attiri la tua attentione. E poi incontri la persona giusta e tutto cambia.*

Ne-am plimbat cu drag, între dialoguri și zâmbete, în această zonă a frumuseții naturii. Lumea nu era atentă la noi, noi nu eram atenți la restul lumii. Trăiam clipa de față prin absorbție de imagini, prin reciprocitatea privirilor furișe și prin jocul gesturilor mărunte. Vorbeam despre toate lucrurile posibile, luna și soarele nu lipseau din versiunea realității noastre. Nimeni nu socotește timpul atunci când mintea începe să viseze, nimeni nu realizează o coordonare sui-generis între perceput, real și imaginar atunci când trebuie să câștige afecțiunea persoanei dragi.

Cu recunoștință pentru împliniri, speranță pentru viitor, trandafirii ne priveau cu admirație și ne salutau cu zâmbetul pe buze, ca și și când ar fi trăit ei însăși povestea noastră, atât de simplă, atât de înduioșătoare, atât de bine închegată. Păreau că se apleacă în fața noastră în semn de respect adus vieții prin iubire, în cuprinsul unui joc metaforic al elementelor naturii, de culori, sunete și miresme, în ceea ce privește spațialitatea inerentă imaginii artistice pictate cu o tendință de monumentalitate.

Leadership: Intensitatea expresiei pe care o conține creația ta se manifestă ca urmare a unui transfer metaforic de semnificație favorizat în mare măsură de vecinătățile nevoii de aliniere la un alt context de construire a imaginii de "dublu al sinelui"?

Tot plimbându-ne alene, într-o dulce strângere de mâini, mi-am amintit de un fragment din Neverending Story, o comparație pe care trandafirul o împărtășește prin capacitatea de a-și conserva forma pentru o lungă durată de timp. Semnificația ascunsă a trandafirului iese în evidență la contactul cu privirea creatoare a unirii dintre experiența tratării figurii umane din profilul unei simbolistici mistice, cu ideea existenței unui univers metaforic, spațio-temporal. Eu și ea. Eram ca cei doi sfincși ce străjuiesc Poarta Marii Enigme.

"Privirea unui sfinx e ceva cu totul și cu totul diferit de privirea oricărei ființe. Toți ceilalți ne însușim ceva atunci când privim. Vedem lumea. Un sfinx nu vede însă nimic. Într-un anumit sens, e orb. În schimb, ochii lui radiază ceva. Şi știți ce radiază privirea unui sfinx? Toate enigmele lumii. De aceea cei doi sfincși se privesc încontinuu unul pe celălalt. Căci privirea unui sfinx nu poate fi suportată decât de un alt sfinx. Iar acum imaginează-ți ce pățește cel ce îndrăznește să pătrundă în schimbul de priviri al celor doi. Încremenește pe loc și nu se poate mișca până ce n-a rezolvat toate enigmele lumii ! "

De aici se obține o imagine de ansamblu asupra tentației de a contopi două conștiințe pure într-una singură, prin incitarea imaginației unui artist care împărtășește celorlalți, printr-o palpitare de suflet, o lume delicată, misterioasă, deschisă unei percepții de tip sinestezic în contextul unui moment de reflecție profundă. Cel puțin în cazul meu, raportul dintre activitatea de creație și savurarea operelor de artă apare ca deziderat de a fi în vecinătatea unei forme de exprimare artistică prin comparații, prin metafore, prin simboluri.

Așadar, expresia pe care o conține creația mea este o revelație a existenței trăită într-un univers paralel, în scena uimitoare a unei povești onirice de care nu mă voi putea niciodată despărți, de care îmi voi aminti cu plăcere peste ani.

Marea capodoperă a artei are ca punct central imaginea pe care ți-o dorești imortalizată într-un tablou de mare rafinament, despre o poveste dorită ca și cum ar fi reală, atunci când trăiești sentimentul unității de stil și de bun gust ca pe un loc al întâlnirii cu tine însuți într-o altă ființă.

Cosa Sei este denumirea unui tablou a cărui temă este acea parte a naturii care ne încântă cu eleganță, prin gama de culori variate și vibrante, inspirată dintr-o poveste care nu se scrie decât la capătul unei experiențe de Déjà-Vu.

* Notă: Ricchi e Poveri - Cosa Sei

Source: https://neculaifantanaru.com/cosa-sei.html